

ת"פ 52047/02/15 - מדינת ישראל נגד מואנס אגא

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 52047-02-15 מדינת ישראל נ' אגא(עציר)

בפני	כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	מואנס אגא (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מאיה אלפי

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין והתחזות לאחר על מנת להונות, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, ביום 21.2.15 שהה הנאשם, תושב הרשות הפלסטינית, ברכב ברחוב קיבוץ גלויות בראש העין יחד עם אחר שזהותו ידועה למאשימה, ללא אישור שהייה כדין.

באותן נסיבות הזדהה הנאשם בפני שוטר כאדם אחר - עבד אל האדי ת.ז. *****, בכוונה להונות.

עברו הפלילי של הנאשם

לבית המשפט הוגש גליון המרשם הפלילי של הנאשם, לפיו לנאשם הרשעות קודמות.

בשנת 1999 הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והחזקת נכס חשוד כגנוב.

בשנת 2000 הורשע בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, ונגזרו עליו 4 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מע"ת של 6 חודשים בחופף.

בשנת 2014 הורשע הנאשם בת"פ 25357-03-13 בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, התחזות לאדם אחר במטרה להונות, וזיוף בכוונה לקבל דבר.

על הנאשם נגזרו ביום 27.10.14 5 חודשי מע"ת למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה בה הורשע או עבירת מרמה אחרת.

המע"ת הינו בר הפעלה. גזר הדין הוגש במסגרת הטיעונים לעונש.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות הינו שמירה על בטחון הציבור וריבונותה של מדינת ישראל.

נטען כי מתחם הענישה בגין העבירות נשוא כתב האישום הינו בין מאסר על תנאי לשישה חודשי מאסר בפועל.

נטען כי לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות בגין עבירות דומות.

כן נטען כי לחובת הנאשם מאסר על תנאי בן 5 חודשים מת"פ 25357-03-13.

ב"כ המאשימה התייחסה לטענתה של ב"כ הנאשם לפיה הנאשם פנה בבקשה לאיחוד משפחות, לקבלת מעמד תושב, כמי שנשוי לישראלית.

נטען כי לא נמצאו מסמכים לתמיכה בכך וכי אם אמנם הנאשם פנה בבקשה אזי לא ברור מדוע נדרש להתחזות לאחר.

ב"כ המאשימה התייחסה לשיקולים לקולא ובהם חסכון בזמנו של בית המשפט, הודאה בהזדמנות הראשונה, לקיחת אחריות וחסכון בזמנם של העדים.

לגבי שיקולים לחומרא, נטען כי יש לשקול את עברו הפלילי של הנאשם, העובדה כי הוא שב וחוזר על אותן עבירות וכן המאסר על תנאי התלוי כנגדו אשר היווה גורם הרתעה.

לאור האמור לעיל עתרה ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל במסגרת המתחם וכן להפעיל את המאסר על תנאי במצטבר, ובנוסף להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר במי שנכנס לתחומי ישראל לצרכי פרנסה.

נטען כי הנאשם נישא כדין לפני 8 שנים לאזרחית ישראלית, להם 2 ילדים בגילאי 4 ו- 6 והוא נמצא בהליך של בקשה לקבלת מעמד בישראל מכח היותו בן זוג זר הנשוי לישראלית.

ב"כ הנאשם טענה כי על פי רע"פ 3677/13 **מוחמד אלהרוש נ' מד"י** מתחם העונש ההולם, בעבירת שב"ח לצרכי פרנסה, שנעברה לראשונה, ובהעדד עבירות נלוות לה - נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך חמישה חודשים, אשר יכללו הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל.

נטען כי אף שהלכה זו מתייחסת לנאשמים נעדרי עבר פלילי, ראוי להפעילה גם לנאשמים בעלי עבר פלילי, זאת כאשר העבר הפלילי נשקל בגדרו של המתחם ולא כרכיב אשר קובע את המתחם, כל זאת על פי תיקון 113.

לאור זאת טענה ב"כ הנאשם כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא כפי שנקבע בהלכת **אלהרוש**.

ב"כ הנאשם הפנתה עוד לרע"פ 1441-14 **האבט חמיס נ' מד"י**, בו נטען כי למעשה במצבים בהם ניתן עונש מאסר על תנאי אשר חורג מהמתחם הרי שהדבר מעורר קושי, וחוסר הלימה ניכר בין העונש שהושת על המבקש אם יופעל התנאי לבין מדיניות הענישה כפי שנקבעה בענין **אלהרוש**.

בהתחשב בכך עתרה ב"כ הנאשם כי בית המשפט יאריך את תקופת התנאי ויטיל על הנאשם בנוסף ענישה כספית בדמות קנס.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסקה 11 ברע"פ 1441-14 **האבט חמיס נ' מד"י** בונאמר:

"...אלא, שהסנגור המלומד הציג בפני אסופה של כ-15 פסקי דין או יותר, מהם אחד של ערכאת הערעור בבית משפט המחוזי מרכז, כאשר מכולם עולה ברורות כי בתי המשפט נמנעו מלהפעיל מאסרים מותנים בני מס' חודשים ויותר, במקרים שבהם מדובר היה בכניסה לישראל ללא עבירה נלווית של אדם שעברו הפלילי אינו מכביד, הגם שהנסיבות בכל אחד מהמקרים לא היו חריגות למדי, אלא דובר בעניינים הידועים להכאיב של מצוקת פרנסה בשטחים. במקרים אלו, לא ערערה התביעה וישנם גם מקרים שבהם הצטרפה בין אם בפה מלא ובין אם בשפה רפה, לעתירת הסנגוריה".

נטען כי אם היה מדובר באזרח ישראלי שהיה נשלח לשירות המבחן עם נסיבות יוצאות דופן, שירות המבחן היה בוחן את הרקע, מתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם ומתחשב בהן בהמלצתו בנוגע לנאשם.

ב"כ הנאשם טענה עוד כי בהתאם להלכת **חמיס**, ניתן לחרוג ממתחם הענישה משיקולי שיקום הנאשם. נטען כי בהלכת **חמיס** התייחס בית המשפט לכך שבהתאם להלכת **אלהרוש** תחתית מתחם הענישה בעבירות שב"ח יועמדו על חודש מאסר על תנאי. נטען כי במצב זה הארכת מאסר מותנה קיים הינה בבחינת חריגה מהמתחם. בית המשפט העליון קבע, כאמור, כי ניתן לחרוג מהמתחם בהתאם לעיקרון המנחה בדבר סיכויי שיקום הנאשם.

ב"כ הנאשם טענה כי במקרה זה ראוי לחרוג ממתחם העונש ההולם.

ב"כ הנאשם הגישה אסופת מסמכים שמעידים כי הנאשם מצוי בהליך של קבלת מעמד זר.

הוגש העתק הבקשה לקבלת מעמד לבן זוג הנשוי לישראלי מיום 12.3.15.

עמוד 3

הוצג נוהל של משרד האוכלוסין וההגירה, בו מצוין בסעיף ב' 4 כי במהלך בדיקת הבקשה יינתן למוזמן רשיון שהייה לתקופה של עד חצי שנה.

נטען כי ענין זה לא נבדק.

כן נטען כי סמיכות הזמנים מעידה בצורה ברורה שכוונתו של הנאשם היתה, בין היתר, ולאור הגשת הבקשה, לאיחוד משפחות.

כן צורפה הודעה על רישום זוגיות מיום 15.2.15 מטעם ארגון "משפחה חדשה".

ב"כ הנאשם טענה כי יש להתחשב בסמיכות שבין מועד ביצוע העבירות למועד הגשת הבקשה, המעיד, כאמור, על מניעיו של הנאשם בכניסתו לישראל.

נטען כי התעודה מ"משפחה חדשה", מיום 15.2.15, קדמה למועד ביצוע העבירה.

לאור זאת עתרה ב"כ הנאשם לחרוג ממתחם הענישה ההולם ולהורות על הארכת המאסר המותנה.

נטען כי ענישה זו תאזן בין האינטרס הציבורי לאינטרס הנאשם.

דין

המדובר בנאדם אשר מחד גיסא מנסה, לכאורה, לעגן חוקית את מעמדו בישראל ע"י פניה לרשויות המוסמכות למתן אשרת תושב, ומאידך גיסא, נגד דרכי הטעיה והתחזות כלפי אוכפי החוק בהציגו את עצמו בזהות כוזבת בפני שוטרים, זו הפעם השניה, ולאחר שכבר נשפט על עבירות זיוף והתחזות לאחר רק ארבעה חודשים לפני ביצוע העבירות נשוא תיק זה, ונגזר עליו מע"ת לא קצר.

המסמכים שהציג הנאשם לעניין הפניה של בת זוגו ושלו (בסיוע עו"ד) למשרד הפנים - מינהל האוכלוסין לקבלת מעמד תושב הינם מתאריכים **שאחרי** ביצוע העבירות (חודש מרץ 2015) ואילו הפניה לארגון "משפחה חדשה" נעשתה מספר ימים לפני ביצוע העבירות (15.2.15). לא ברור, האם פנה הנאשם בעבר בבקשה כזו למשרד הפנים, האם נדחתה בקשתו ומדוע, ואם לא פנה - מדוע לא פנה, כאשר הוא חי, לפי הצהרתו, עם בת הזוג הישראלית **מאז שנת 2006** ולהם שני ילדים משותפים. בנסיבות אלה, הרושם הוא כי הנאשם מגלה טפח ומסתיר טפחיים בנקודה זו.

אילו התמצתה העבירה שביצע הנאשם בשהיה הבלתי חוקית לבדה, היה מקום לשקול הארכת המאסר המותנה התלוי נגדו, לנוכח הנסיבות המשפחתיות, אך כאשר הוסיף הנאשם לעבירה זו עבירות התחזות לאחר כדי להונות (ובפעם הקודמת גם זיוף מסמך), ושב על ביצוע עבירה זו תוך זמן קצר כאשר מע"ת משמעותי תלוי נגדו, איני רואה הצדקה להאריך את המאסר המותנה.

מתחם הענישה המתחיל במע"ת שנקבע בהלכת **אלהרוש** מתייחס לעבירת שהיה בלתי חוקית ללא עבירות נלוות, ואילו

כאשר מצטרפות לעבירה זו עבירות של הכשלת שוטר, זיוף מסמך וכדומה, מתחם הענישה מתחיל ממאסר של מס' חודשים בפועל.

לפיכך אני מפעילה את המאסר המותנה של 5 חודשים התלוי כנגד הנאשם מת"פ 25357-03-13, וזאת החל מיום מעצרו.

בגין העבירות נשוא תיק זה אני גוזרת עליו עונש של שלושה חודשי מאסר בפועל, אשר מתוכם חודשיים וחצי ירוצו בחופף למע"ת שהופעל, ושבועיים במצטבר אליו.

לפיכך ירצה הנאשם חמישה וחצי חודשי מאסר בפועל, בניכוי 3 ימי מעצרו.

אני גוזרת על הנאשם חודש מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ארבעה חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של התחזות לאחר.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב סיוון תשע"ה, 09 יוני 2015, במעמד הצדדים.